

7. Gode trodne brødermann mind
 alle med ro, Da er det vist glæde
 og lust, Men om og den ene går
 frem sine ord, Da får herre den an-
 dra for null.
 8. Den rike har adamer wøl tufende
 tale, Som han kan få lita wæd, Men
 Men den som er fattig er snarer sinna
 en, Så mind der i werlden for gæ.
 9. Et fattigmans barn er rike,
 dom har, Det blifwer af alle forsmædt,
 Men høge og luge mind ofa des
 gual, Det hawer lag ofa forstædt.
 10. Rikedom og riffer i stæder for
 breg, Mængden wæler i werlden sig ut,
 Men ofa kan henda at den som få
 gæ, Den der sig wøl angæ til hær.
 11. Stor rikedom er alderrig i werlden
 kan få, Et heller den munde ærd,
 Men stæft lag funde mit dødelige breg,
 Af Herren i Himmelen få.
 12. Sål er wist den mænniska som
 hawer Guds nåd Og stæfter sig ættig
 og wæl, Men når som han wæl wærl
 den skal gæ, Så wærlar han ro i sin stæft.
 13. Om du skulle wæd, min brøder,
 At lag er for fattig, For ringe og luge,

7. Fast nöddigt jag från dig wil fly,
Jag nu dock måst min tes, Men där
om bdr du dig ej ber, Min alt för tæ-
ka ros, Ref som jag sagt, och war för-
nöjd, Så tår wår owån ingen fröjd,
Men då jag refes från mit fall, Bli-
han wår fotapall.

Calmar, tryckt År 1809.

QW
'ipil vadaada uia C 'snh sauon vqup
an onn qe 'ipai quio bio apb ps
'snh soun jof 'bini 'uabon aoss .5

ip buu
vuaof uui qh 'ipab vupam uia q
vui pte ; buu jo aui vabag na uvg
'bio aauib hol iura-ajajaj iZ yhaq
uui i uiaiq iuz 'ajj ihaia la nu qou
uui apq 'yha qob jof vapi uvg 'aj
hol vaoj uig 'iquo buu aob id .4

ipai vu
'boai uia la uia 'ipai cuio puu 'upai
uui 'ipai jof iiaia qia la avuag
oC 'ia iupq aongag iapai jof pC
'ajj buu qau uvgai uig 'iaa uouu
auiuaq hol uiaq uvg 'ajj vupag bio
hvg 'iaa vja iupui nu hol iZ .3
'ipai i aob iajaj uia 'vuaq ijo ip aaj
qiao uac 'uvg uia ija pqup ni jof
hvg 'uvg aq qouq vura iajaj iaj
'ajj apai ay iajaj aZ 'iuvu na hvg
uauv aui iac 'iuvu bio aob uvg
uia iZ 'aapauu la na iau hvg .2

'ajj api hol iajaj pC 'ajjia ijo
qau iia uac apb hvg 'bupb aajaj uia
ay iac iac 'bupb uabpai la ay iup uia
aob 'bio vjaq ijo iZ 'uabi nu pa

wille ta I betänkande hvad jag har
sagt, :: Ty ägtenstap är en märkvär-
dig ting, Jag derför din tanka i akt.

21. Jag vil dig ej locka, ej tubba
eller dra, Til något som onyttigt är, ::
Men det vil jag likväl dig låta för-
stå, At jag dig af hjertat har kär.

22. Var trogen, uprigtig och ärlig
som jag, Så skal jag dig älska til slut,
:: Men om det så är, at du det intet
vil, Så säg mig din mening rent ut.

23. Et vrrigtigt ja och et ärligt nej
Det fallar jag ära och dygd, :: Ty ä-
ran hon grönstas när falskheten står,
Med nesan, med stam och med blygd.

24. Nu ändas jag fången och bjuder
adjö, Min Wisa hon blifwer nu slut,
:: Jag är och förblifwer din trognaste
vän, Til dess man mig döder här ut.

25. Adjö säta Ängel, Gud ware dig
hög, Jag slutar dig in i Guds hand,
:: Gud låte oss råkas med fågnad och
fred, Och sällhet i Himmels land.

Den Andra:

Adj! hjertans lilla ljusna vän, Jag
wet du älskar mig, Ty kommer jag
och

En älskelig. Wän uti werlden jag har,
Den jag håller hjertelig kär, :: Jag
aldrig förglömmet den wännen så fin,
För an man til grafwen mig bär.

2. Rent hjerta i bröstet jag biser och
bär, Förutan all falskhet och list, ::
Så länge som blodet i hjertat är warmt,
Så har jag på kärlek ej dött.

3. Jag är wäl ännu til ären fast
ung, At weta hvad kärleken är, :: Men
aldrig jag slutar dig utur mitt sin,
Jag dig uti tankarne bär.

4. Christ gifwe jag leste i werlden
den dag, Då jag sänge njuta den fred, ::
At jag sänge blifwa din utvalda wän,
Och med dig så lesa förnåd.

5. Kan hända Gud kunde mig blif
pa dertil, At jag sänge blifwa din vän,
:: Kan hända min ägon och torde med
sorg, Så låda en anna i din fört.

6. At kärleken är både bitter och sö-
Det hafwer wäl mången förfett, :: At
ger han glädje i hjerta och sin, Och
än warder sorgen förfett.

7. När